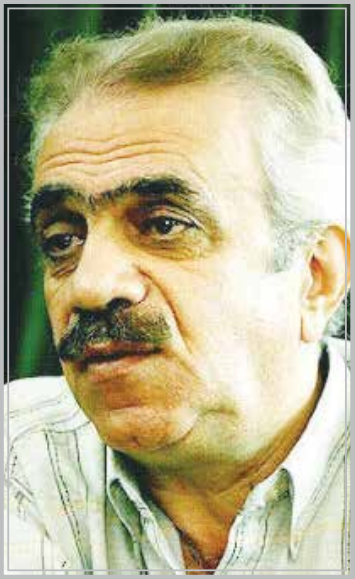

خبر

نبودنش زندگی را لنگ می‌کند

حسن اصغری می‌گوید: بدون هنر و ادبیات زندگی انسان‌ها لنگ می‌شود یا بهتر است بگوییم خشک و بی‌روح می‌شود.

این داستان‌نویس در گفت‌وگو با ایسنا درباره آینده بدون ادبیات، اظهار کرد: مگر می‌شود بشر بدون ادبیات زندگی کند؟ به نظر من طرح این سؤال درست نیست. به‌رحال ادبیات جزء فرهنگ چندرسانه‌اله بشر است و انسان بدون فرهنگ مانند یک مجسمه بی‌احساس است.

او سپس گفت: آثار هنری هستند که انسان را زنده نگه می‌دارند، بخصوص اینکه در سه چهار قرن اخیر فرهنگ به‌صورت عام و هنر به‌صورت خاص، زندگی بشر را درگیر خود کرده است. هنر و ادبیات نگاه انسان و رابطه انسان با انسان را دگرگون کرده است؛ بنابراین به نظر بدون هنر نمی‌شود.

اصغری با بیان اینکه تمام عمر خود را در حال مطالعه آثار ادبی به‌صورت خاص و مشاهده آثار هنری به‌صورت عام بوده است، افزود: فرهنگ و هنر و ادبیات در زندگی مردم عادی و اهل قلم حضور دارند. در تمام مدارس دنیا مهم است و هنر و موسیقی درس می‌دهند، شعر و داستان و کتاب‌های درسی و دانشگاهی است. بدون هنر و ادبیات زندگی انسان‌ها لنگ می‌شود یا بهتر است بگوییم خشک و بی‌روح می‌شود.

نویسنده «وعده‌گاه مرگ»، «جشن تولد با گل محبوبه شب» و «آواز فواره آب و گنجشک» درباره اینکه چرا ادبیات باید ادامه پیدا کند و در واقع ادبیات چه چیزی برای آیندگان دارد، اظهار کرد: من برای ادبیات وظیفه تعیین نمی‌کنم؛ زیرا ادبیات بخصوص ادبیات داستانی واقعیت جهان را بازخلق می‌کند، سؤال‌ها و اندیشه‌هایی را که در متن واقعیت‌های زندگی بشر است، به شکل دگرگون‌شده برای انسان مطرح می‌کند و در انسان پرسش ایجاد می‌کند، بنابراین انسان را وادار به اندیشه درباره زندگی و روابط انسان با انسان می‌کند.

او سپس بیان کرد: همه گفته‌اند و خیلی‌ها تأکید دارند که ادبیات روح پنهان انسان‌ها را به تصویر می‌کشد و روابط انسان‌ها را نشان می‌دهد. پس ادبیات وظیفه‌ای ندارد هرچند پیش‌تر کسان زیادی آمده و برای ادبیات وظیفه تعیین می‌کردند که ناموفق از آب درآمد.

این داستان‌نویس خاطرنشان کرد: فی‌نفسه هیچ اثر ادبی، واپس‌گرا و ارتجاعی نیست. اثر ادبی سیاه ندارد. زمانی که می‌گوییم یک اثر ادبی است یعنی یک اثر مترقی، پیشرو و پیغام‌بر برای جامعه بشری است. در واقع زمانی که یک اثر ادبی واقعیت زندگی بشر را با بازخلق کرده و پرسش ایجاد کرده و دیدن طرح‌ها، مسائل و اندیشه می‌کند، بنابراین یک گام به جلوست.

او ادامه داد: خودم بسیاری از کتاب‌ها را که سال‌ها پیش خوانده‌ام بازخوانی می‌کنم و زمانی که آن‌ها را بازخوانی می‌کنم، متوجه می‌شوم اثری را که ۴۰ سال پیش خوانده‌ام، الان سؤال جدیدی برایم مطرح می‌کند و یا نکته تازه‌ای در آن پیدا می‌کنم و نگاهم را به جامعه، رابطه انسان با انسان و واقعیت‌های بیرون از متن دگرگون می‌کند و وادار می‌شوم از نو ببیندیشم. حسن اصغری در پایان اظهار کرد: آثار هنری به‌صورت عام و اثر ادبی به‌صورت خاص، همیشه سؤال‌برانگیز است و برای خواننده پرسش ایجاد می‌کند و او را وادار به اندیشه می‌کند که این موضوع به اصل و ماهیت هنر بازمی‌گردد که در اثر ادبی به‌صورت بیشتر نمود دارد؛ زیرا به‌صورت مستقیم با زندگی آدم‌ها، رابطه انسان با جهان درون و بیرون سروکار دارد و آن‌ها را در داستان مطرح می‌کند و بیشتر برای انسان و خواننده اندیشه‌برانگیز است و درک انسان و نگاه انسان را به واقعیت‌های بیرون از متن دگرگون می‌کند.

به گزارش ایسنا، تعیین حریم مجموعه تئاتر شهر از جمله موضوعاتی است که در سال‌های اخیر همواره در جامعه هنری و شهری مورد بحث بوده و نظرات متفاوتی درباره آن وجود داشته و دارد. در شرایطی که همگان از وضعیت نابسامان اطراف تئاتر شهر برآشفته‌اند و آن را در شان این مکان فرهنگی نمی‌دانند، با این همه بخشی از جامعه هنری نسبت به مجزا کردن این بنا واکنش دارند و معتقدند نباید میان مردم و تئاتر شهر فاصله انداخت.

در این مدت بارها جلسات گوناگونی درباره تعیین حریم برگزار شد و در نهایت چندی پیش از سوی روابط عمومی مجموعه اعلام شد که طرح پیشنهادی بعد از تایید در وزارت ارشاد به تصویب وزارت میراث فرهنگی رسیده است.

سروناز امتیازی معمار ، هنرمند، طراحی است که طرح او مورد تأیید قرار گرفته و در گفتگو با ایسنا توضیحاتی درباره نگاه خود به موضوع تعیین حریم و نیز شیوه کار خود در این زمینه ارایه می‌کند. امتیازی، دانش‌آموخته معماری و نقاشی است و فعالیت‌هایش در حوزه‌های معماری، شهرسازی ، نوسازی و احیای بناهای تاریخی بوده و به گفته وی، در روستاها و محله‌های قدیمی ازجمله کیش، هرمزگان، شمال ایران و… تجربه کاری داشته و در مسابقات معماری و شهر سازی داخلی و بین‌المللی از جمله طرح مرکز محله تیس مکران، باغ شهر اصفهان و … حائز کسب رتبه و جوایز معماری بوده و پروژه‌های میان رشته‌ای او از روستاها تا باغ‌ها و شهرها و قلعه های تخریب شده ایران که بر اساس مطالعات دقیق عینی/تحقیقاتی تاریخی بوده و در غالب پروژه‌های میان رشته‌ای هنر/معماری نمود پیدا کرده نیز، همچنین حائز کسب رتبه و جوایز داخلی و بین المللی بوده است.

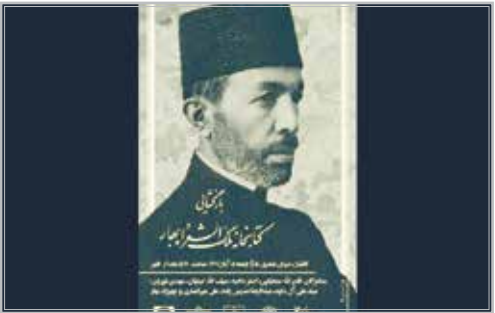
او در آغاز نگاه خود را به معماری این گونه توضیح می‌دهد: نگاهم در معماری همچون یک لمس سبک است بر بنا و زمین. به این نوع نگاه، که وابسته به بنا، معنا، نیاز، عملکرد، مطالعات و در نتیجه درکی که از موضوع نسبت به مسئله ایجاد می‌شود، پاسخ مهندسی و زیبایی شناسی داده و بستر طرح، خود پاسخگوی مسائل خود است و همچون لمسی سبک، احیا و طرح معماریه برای من شکل می‌گیرد. امتیازی با تأکید بر اینکه نمی‌خواهم اطراف تئاتر شهر دیوار بسازم، ادامه می‌دهد: با ساختن دیوار در هر جایی حتی حریم شخصی و فکری آدم‌ها مخالفم چراکه معتقدم با فهم موضوع و تغییرات سبک منتج شده از درک موضوع می‌توان ترنسپرننتی ایجاد کرد و فضا و مکان را بازتعریف کرد.

این معمار درباره نگرانی‌های جامعه تئاتری درباره چگونگی ایجاد حریم در اطراف تئاتر شهر می‌گوید: (تئاترشهر در زمره خاطره و تصویر ذهنی شهر تهران است. مجموعه تئاتر شهر در یکی از پردیام‌ترین نقاط ترافیکی و استراتژیکی شهر تهران جای گرفته و قادر به شکل‌دهی روابط جمعی میان مردم و جامعه تئاتری‌ها است. این اثر علاوه بر ارزش بصری به الگوی ذهنی تبدیل شده است که از گذشته تا حال در هویت فرهنگی و هنری تهران، برای شهروندان، تداعی‌گر حس مکان (Sense of place) ، تعلق و خاطره جمعی است.

او ادامه می‌دهد: به صدای نگرانی جامعه هنری شنیده شده بود که قرار است برای تئاتر شهر دیوار معنی دارد. من نیز جزو کسانی هستم که با دیوار و جداکننده مخالف بودم و هستم اما در معماری، دیوار، فضا، مکان و … معنی دارند و می‌توانیم معنی آن را عوض کنیم یا به آن معنی تازه‌ای بدیم. بنابراین به مضض ورود به پروژه و دیدن طرح‌ها، مسائل و مشکلات و آسیب‌هایی که به این بنا و فضا وارد شده ، با ماجرا آشنا شدم.

او اضافه می‌کند: مطالعه جامعی درباره حریم تئاتر شهر داشتیم که چه ویژگی‌هایی داشته است و طی دوران چه تغییراتی کرده و در حال حاضر چه مشکلاتی دارد و ما چگونه می‌توانیم فضای اطراف آن

بازگشایی کتابخانه شخصی ملک‌الشعرا بهار

تولیدکنندگان مجوزهایی برای تولید سریال و برنامه تلویزیونی از ساترا گرفته‌اند که امیدواریم با به ثمر رسیدن این تولیدات شاهد افزایش محصولات مناسب برای پخش توامان از شبکه نمایش خانگی و شبکه‌های تلویزیونی باشیم.

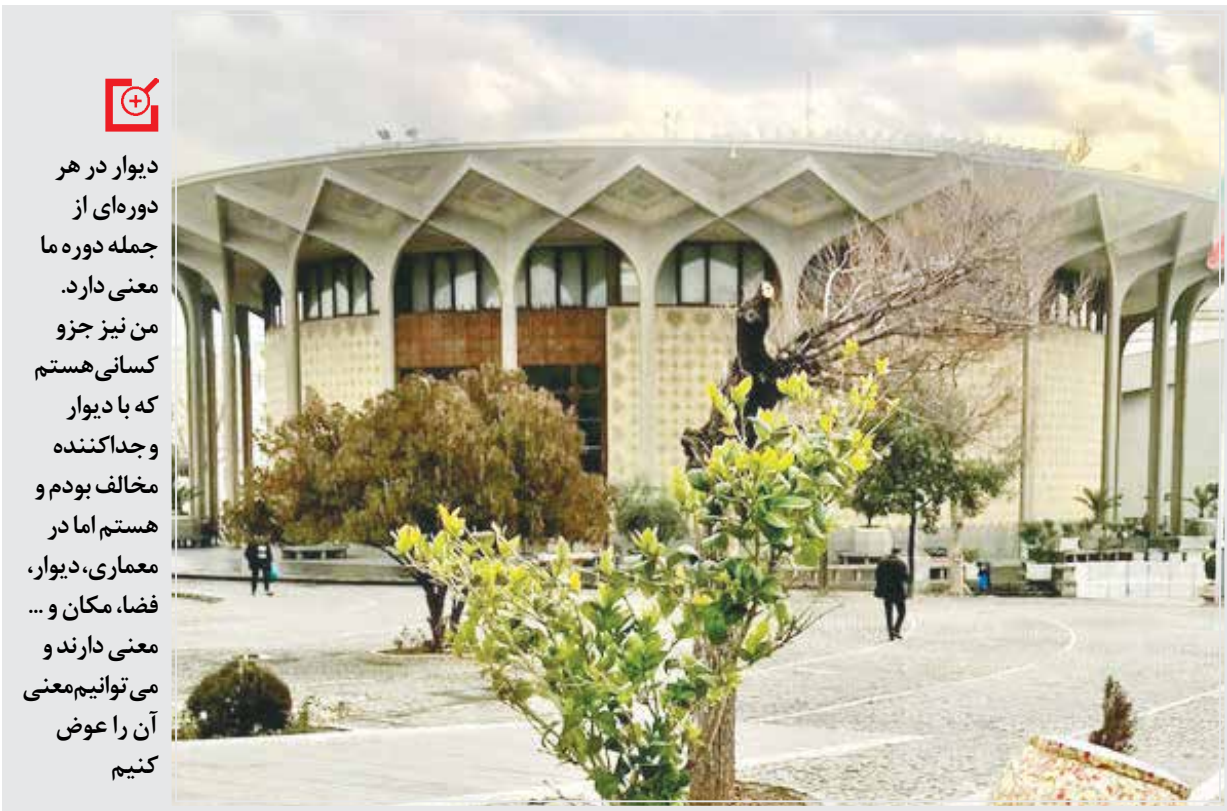
او با تأکید بر هم‌افزایی این رسانه‌ها در تولید و پخش محتوا گفت: با همکاری رسانه‌های صوت و تصویر فراگیر در فضای مجازی با صداوسیما، شاهد استفاده بیش‌تر، سالم‌تر، ایمن‌تر و مفیدتر مردم از محتوای تولید شده در فضای مجازی خواهیم بود. مقیسه افزود: با توسعه این همکاری‌ها به دنبال ایجاد محیطی بهتر در فضای مجازی برای خانواده‌ها هستیم. رئیس ساترا بر افزایش نظارت مردم بر محتوای فضای مجازی هم تأکید کرد و گفت: از آنجاکه در رسانه‌های کاربرمحور نظارت پیش از انتشار محتوا امکان‌پذیر نیست، باید خانواده‌ها در انتخاب رسانه و محتوا دقت کنند و در صورت مشاهده محتوایی نامناسب از طریق مراجعه به سامانه ساپرا آن را به ساترا گزارش دهند.

تقی ربانی، مدیرکل مرکز گیلان هم از آمادگی صداوسیمای گیلان برای همکاری با رسانه‌های صوت و تصویر فراگیر در فضای مجازی این استان خبر داد و گفت: صداوسیمای گیلان، بستری برای انتشار محتوای رسانه‌هایی است که آثار شاخص و مناسب برای خانواده‌ها را تولید می‌کنند. همچنین در هفته گذشته، سیزدهمین جلسه مجمع رسانه‌های صوت و تصویر فراگیر ایران (رستا) با حضور

معمار طرح حریم تئاتر شهر:

من هم با دیوار مخالفم

معمار طرح حریم مجموعه تئاتر شهر تأکید دارد که او نیز همچون جامعه تئاتری با کشیدن دیوار به دور این مجموعه مخالف است.

تئاتر شهر یاد می‌کند و می‌گوید: در اولین صحبتی که با مجموعه داشتیم، تأکید کردم که با کشیدن دیوار در اطراف تئاتر شهر مخالفم و اینجا یک حریم مواج می‌بینم که میان فضایی بین هنرمندان تئاتر و رهگذران خواهد شد. یعنی ما یک برون داریم و یک درون. الان چیزی وجود ندارد ولی فضا و اتمسفر از هم جدا می‌شود.

امتیازی یادآوری می‌کند: طی جلسات و صحبت‌های پی در پی که داشتیم و با حرف‌ها و آلت‌زاتیبوهای مشابهی که پیشنهاد شد، به این طرح جدید رسیدیم که بعد از تایید اولیه، به وزارت ارشاد و میراث فرهنگی ارایه شد و البته با پیشنهادهایی که دادند، چالش‌های مختلفی داشتیم تا به تصویب رسید.

او ادامه می‌دهد: در طرح ما هر قسمت کار یک تعریف تئاتری دارد: نور، سایه، فرم و با هر تغییری که کارشناسان در کار ایجاد می‌کردند، ما از معنای تعریف شده خود دور می‌شدیم و براساس آن مهندسی و ساختار کار باید تغییر می‌کرد اما رسیدیم و امیدوارم در اجرا هم موفقیت‌آمیز باشد .

این معمار در توضیح طرح خود می‌گوید: طرح حریم ما همان است که در نقشه‌های اولیه بوده ولی در یک زمان مشخص، ضلع شمالی از وزارت ارشاد به تملک شهرداری در می‌آید. یعنی متعلق به تئاتر شهر است ولی در تملک شهرداری است . ما اینها را در هم تنیده دیدیم. یعنی مردم هم در این فضا اکت شهری دارند. همه تمرکز طراحی‌مان بر این بوده که این فضا، هم محل عبور مردم باشد و هم تئاتری شود. کار خود را انجام بدهند تا معنای آن غنی‌تر شود. یعنی کنش بیشتری خواهیم داشت. حریم در ضلع شمالی در مناسبت‌های خاص به صورت باز شونده طراحی شده است و مردم می‌توانند حرکت و عبور و مرور خود را داشته باشند و در این مسیر، مترو و حوض شمالی و … هم در راستای هدف معنایی ما باز تعریف می‌شوند هم راستا با معنای این مجموعه در خدمت و نظارت ارگان‌ها، مردم و با تعریف تئاتری. با امتیازی درباره بازسازی‌های قبلی تئاتر شهر صحبت می‌کنیم که خاطراتی تلخ را برای جامعه تئاتری تداعی می‌کند و او توضیح می‌دهد: چند نوع مرمت داریم؛ مرمت حفاظتی که هدف اصلی آن نگه داری و حفاظت از بنا است، مرمت تکمیلی یا الحاقی که بازسازی بخش‌های از دست رفته بنا به منظور

سروناز امتیازی با بیان اینکه از نظر اقتصادی هم سعی می‌کنیم شرایط را به گونه‌ای در نظر بگیریم که قابل اجرا باشد، درباره تأمین هزینه‌های اجرای این طرح توضیح می‌دهد: بررسی‌های زیادی درباره تأمین هزینه‌ها و از طرف دیگر اصولی بودن کار، انجام دادیم و به این فکر کردیم که چگونه امنیت جانی افراد تأمین شود. به هر روی، سعی کردیم مترابلی انتخاب کنیم که هم از نظر هزینه بتوانیم پاسخگو باشیم و هم از نظر مدت زمان در تعمیر و نگهداری بتواند پاسخگو باشد.

بر اساس این گزارش، از کتابخانه اهدایی ملک‌الشعرا بهار، پیش‌تر، در حاشیه همایش «خاندان بهار، چهار نسل در خدمت فرهنگ ایران» که به‌مناسبت شصت‌ونهمین سال درگذشت این ادیب و شاعر، مؤلف و مصحح و مترجم، روزنامه‌نگار، تاریخ‌پژوه، سیاست‌مدار و استاد دانشگاه در اردیبهشت ۱۳۹۵ در سری اصغر‌ها برگزار شد، رونمایی صورت گرفت و در بازگشایی این جنبه، پیش از صدها جلد کتاب به آن اضافه شده است و بناسبت تا با اضافه‌شدن آثاری دیگر، این کتابخانه در آینده نزدیک، نکتها به مجموعه‌ای تخصصی در عرصه بهار‌پژوهی که به قطب فرهنگ کاشان بدل شود تا مرجع و منبع اهل تحقیق و تدقیق باشد.

فرهنگ و هنر

اخبار

شاهکار نقاشی از سالن پذیرایی یک خانه سر در آورد!

تابلوقاشی چندین نسل در سالن پذیرایی یک خانواده اسپانیایی نصب شده بود، به عنوان یکی از شاهکارهای «ون دایک»، نقاش نامدار بلژیکی شناسایی شد.

به گزارش ایسنا و به نقل از آرت‌نت، نقاشی مذهبی بزرگی که برای چندین نسل در اتاق نشیمن یک خانواده اسپانیایی نصب شده بود، به اندازه کافی توجه اعضای خانواده را جلب نکرده بود. این درحالی است که چندی پیش این نقاشی به عنوان شاهکار «آنتونی ون دایک» نقاش چیره‌دست موزه هنرهای زیبای سویل فروخته شود.

این خانواده که ترجیح می‌دهد ناشناس باقی بماند، هنوز تصویری از این نقاشی را منتشر نکرده است. یک شرکت هنری مستقر در مادرید اصالت این نقاشی را سال گذشته تایید کرده است و مراحل مرمت این اثر هنری نیز به پایان رسیده است. این نقاشی اکنون در صندوق امانات یک شرکت بیمه نگهداری شده است. تاکنون چندین حراجی برای خرید این اثر هنری با مالک آن تماس گرفته‌اند، اما این خانواده به حفظ این اثر هنری در شهر «سویل» (محل زندگی آن‌ها)تأکید دارند.

تاکنون هیچ برآوردی درباره قیمت احتمالی این نقاشی منتشر نشده است، اما رکورد گران‌ترین اثر هنری این هنرمند در سال ۲۰۰۹ و زمانی به ثبت رسید که آخرین خوندنگاره او به قیمت ۸.۳ میلیون پوند معادل ۱۳.۲۵ میلیون دلار فروخته شد. این تابلو نقاشی اکنون در «گالری ملی پرتو» واقع در لندن نگهداری می‌شود. در سال ۲۰۱۸ نیز «موزه هنرهای زیبا بوداپست» تابلو نقاشی «پرتو شاهزاده مری» اثر «ون دایک» را در حراجی کریستیز به قیمت ۵.۸۵ میلیون پوند خرید.

یک دهه ایوند، تابلوهای نقاشی کشف‌شده اثر «ون دایک»، با واکنش‌های متفاوتی در حراجی‌ها مواجه شدند. در سال ۲۰۱۴، یک کنشش بریتانیایی یک نقاشی رنگ روغن کوچک را به قیمت ۴۰۰ خرید. پس از بررسی‌های بیشتر مشخص شد که این نقاشی درحقیقت یکی از آثار هنری «ون دایک» است. اما زمانی که حراجی «کریستیز» این نقاشی را با قیمت تخمینی ۵۰۰۰۰۰ پوند ارائه کرد، هیچ خریداری برای آن پیدا نند. این در حالی است که در ماه ژانویه یک نقاشی رنگ روغن تصویرگر «سنت جروم» در حراجی ساتبیز به قیمت بیش از ۳ میلیون دلار فروخته شد. مالک قبلی این نقاشی آن را به قیمت ۶۰۰ دلار خریده بود.

تأخیر در «ماموریت غیر ممکن» جدید نام روز

هشتمین قسمت از سری فیلم‌های اکشن «ماموریت غیرممکن» با حدود یک سال تأخیر در سال ۲۰۲۵ در سینماها اکران خواهد شد. به گزارش ایسنا به نقل از وراپتی، کمپانی پارامونت پیکچرز اعلام کرد که اکران قسمت جدید «ماموریت غیرممکن» را تقریباً یک سال تمام به تعویق انداخته است و به جای تاریخ اصلی آن در ۲۸ ژوئن ۲۰۲۴ یا ۲۳ به ۲۰۲۵ این فیلم را راهی سینماها خواهد کرد. هشتمین فیلم از سری «ماموریت غیرممکن» نیز مانند دیگر فیلم‌های در اندازه و مقیاس خود در بجه‌وحه اعصاب اتحایه بازیگران آمریکان مجبور به توقف تولید شد و برای اکران در تابستان آینده تکمیل نخواهد شد. اگر خود به توافقی دست نایبند، این سرنوشتی است که در انتظار بسیاری از فیلم پرهزینه هالیوودی خواهد بود. قسمت قبلی این سری فیلم با عنوان «ماموریت غیرممکن: روزشمار مرگ قسمت اول» را «کریستوفر مک کواری» کارگردانی کرد که درست قبل از دو فیلم «باربی» و «اوپنهایمر» در سینماها به نمایش درآمد. علیرغم تاخیر در این فیلم با ۵۶۷ میلیون دلار در سطح جهانی کمتر از انتظارات فروخت. قسمت جدید و هشتم این فیلم قرار است با یک عنوان جدید راهی سینماها شود و داستان آن نیز دنباله وقایع «روزشمار مرگ قسمت اول» خواهد بود. هالیوود ۱۰۰ روز است که با اعتراض انجمن بازیگران سینمای آمریکا - فدراسیون هنرمندان تلویزیون و رادیو آمریکا (SAG-AFTRA) در مبارزه برای افزایش دستمزد پایه و تضمین عدم جایگزینی کار آنها با هوش مصنوعی، با چالش بزرگی رو به رو شده است. این اعتراضات تأثیر زیادی بر صنعت فیلم گذاشته و موجب تعطیل پروژه‌ها و تاخیر در اکران‌های سینمایی شده، ضمن این که استودیوها را از استفاده از بازیگران برای تبلیغ پروژه‌هایشان بازداشته است.

